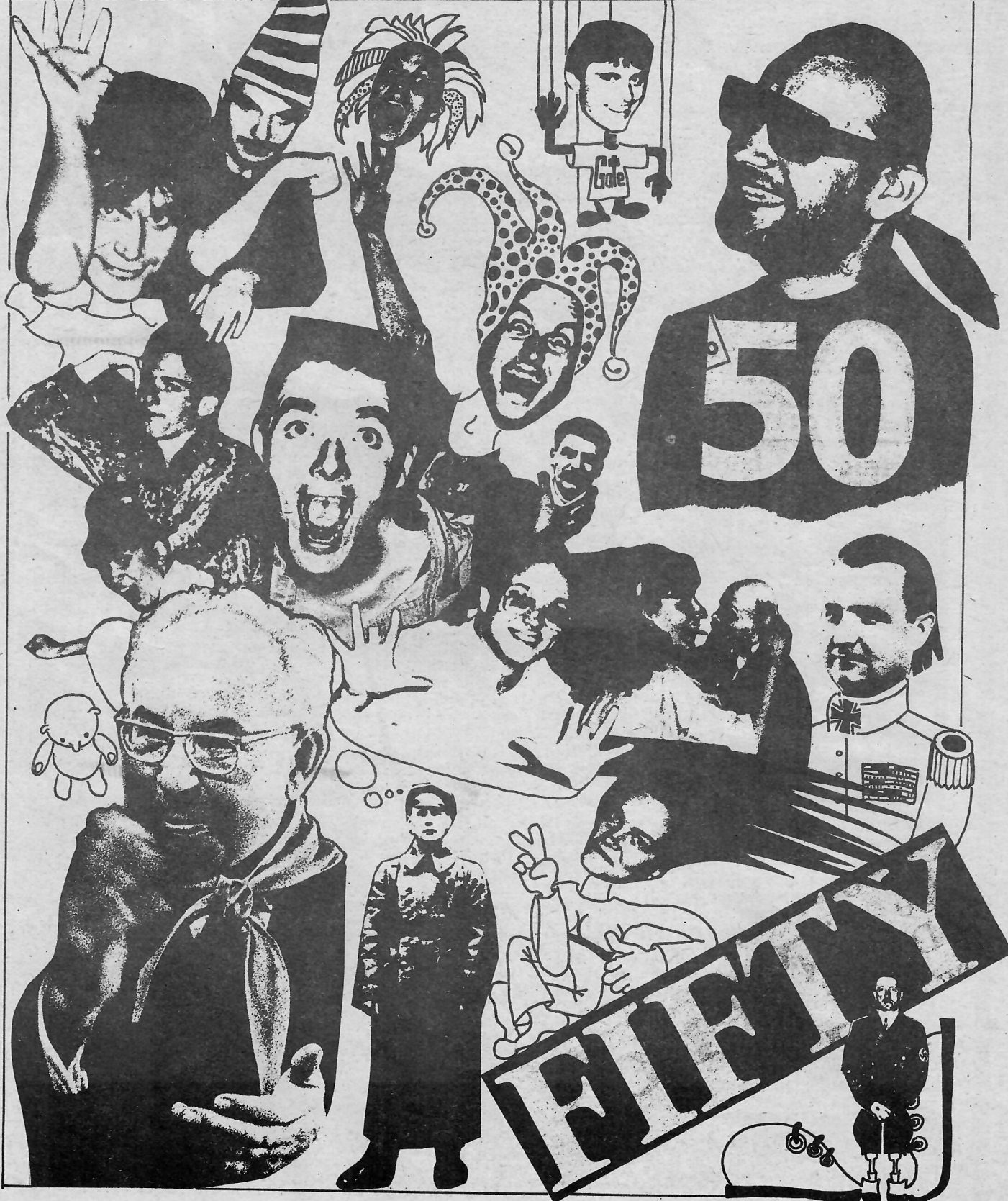


Jestliže se vám nelíbí, řiďte to všude! tím se zvýší př **POSLEDNÍ** ušlechtilého díla!

PRETLAK



10 DAYS ONLY
BONUS *Extra*

**HALF MILLION
FREE
POUND**
14" COLOUR PORTABLE TV



čas letí jako voda a už je nám 50. Během dospívání se PŘETLAK osamostatnil a stal se nezávislým, oficiálním časopisem. Vycházel "ekoko pravidelně" jednou týdně a snažil se glosovat dění (nejen) na univerzitě.

£399.99
£349.99
SMALL APPLIANCE
£1.97
£5.99

£75
LATE NIGHTS
8 THUR & FRI
£20
£15
£10

ARLTON
£10 OFF
NORMAL PRICE
ANY CAR STEREO (When spending £100 or more including accessories)

16
NORMAL PRICE
£250 OR MORE (incl. fitted work)

**BANK HOLIDAY
TOP
20**

Valid until
Monday 28th May

LIMITED STOCKS
CHECK FOR AVAILABILITY
FIRST COME FIRST SERVED

NAŠE RESTY

- 1) **Dotisky** (reprint) starých čísel začneme konečně vyhotovovat po "vypravení" posledního (tedy tohoto) Přetlaku.
- 2) **Soudruh MACHALÍK** si na nás nakonec čas stejně neudělal, po volbách jsme jej naháněli telefonicky i několikrát denně. Rozhodli jsme se, že ho necháme už spát. KDO VŠECHNO VŠAK NAVŠTÍVIL NAŠI REDAKCI, O TOM SE MUŽETE PŘESVĚDČIT NA TITULNÍ STRANĚ TOHOTO ČÍSLA !!!
- 3) **Omlouváme se** vedoucímu prezidentské kanceláře, dr. Lžičařovi za překřtení na Řičaře (č.48).

DVA

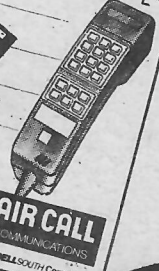
Důvěrná informace naší švýcarské banky hovoří o několika milionech švýcarských franků na kontě Oberpressu a jednotlivých kontech členů PŘETLAKU. Právě se dokončuje superluxusní výletní jachta o přetlaku (výtlatku) několik tisíc výtisků, určená pro soukromou rekreaci podílníků (akcionářů) PŘETLAKU s podpalubní tiskárnou. Jachta nese hrdý název MYTANIC.

Boris Pantělejev

*ALE PANE
REKTORE
PRO JEDEN PŘETLAK
SLUNKE NESVÍTÍ...
TOTONO*

Dále, v článku Potměšilý host (č.49) bylo uvedeno: "...komorní, ale velice kompletní aranžmá..." Správně tam mělo stát: "...kompaktní aranžmá..." DĚKUJEME.

Redkloe



AIR CALL
COMMUNICATIONS
A BELL SOUTH Company



FREE VACUUM CLEANER FOR ONLY **£315**

BRAND NEW! VHS VIDEOS
£179
BRAND NEW! 13cm PST TV's
£209
MITSUBISHI
PST
£379
ORION
VHS VIDEO VHS D
£247
39 MTH

HANUS

Humberside Area NUS UP Olomouc

Naše "gejty"

Když jsme spolu s Tomášem Novákem a Martinem Kotyzou zakládali Přetlak, byla zrovna zvláštní doba. Bylo už jasné, že se "týdenní stávka" o něco protáhne a uznalo se na několika místech současně (ve stávkovém výboru stejně jako v tiskovém středisku), že už bychom ty naše tiskoviny mohli vydávat formou časopisu. Samozřejmě, že jsme se v prvním kole řádně pohádali o název a pak se práce zvolna rozběhla. Na naší cestě se objevovaly první milníky, jakési znaky opravdovosti, jaké jsme viděli u zavedených listů. Milníky se projevovaly tím, že někdo z redakce přišel a začal: "Tak už máme první..." (místnost - písárky - ohlasy atd.) A 7.12., tedy týden po tom, co jsme to spustili, zazněla redakcí věta: "Tak už máme první Watergate, první skandál!" Slo to tehdy o to, že jsme domluvili v tiskárnách možnost vydávání Přetlaku

a v té době stávkový výbor UP přistoupil na "nezištnou" nabídku ONV financovat vydávání Přetlaku. Podmínkou pochopitelně bylo, že si budeme psát, co chceme. Ovšem v tiráži čísla 11 se tím pádem objevilo - vydavatel: ONV Olomouc. A vybuchla bomba emocí, jejímž výsledkem bylo hlasování studentů na hale UP a okamžité vypovězení smlouvy o financování Přetlaku na ONV. Nutno ještě poznamenat, že smlouva byla podepsána den předtím, nedočkala se tedy ani 24 hodin života.

Tím byl zapsán na bílý list historie Přetlaku první skandál, první "gejt", jak jsme si zvykli říkat. Bohužel, nebyl poslední. Za týden na to odstartoval další, tzv. BOTAGATE; náš grafik Norbert Yancia alias José. Svým obrázkem boty obra s nápísem OF, která zašlapuje pidimužička s nápísem KSČ, vyvolal pobouření a naše následné omáčky.

Postupně jsme mezi "gejty" zahrnuli všechny záležitosti, kdy jsme někomu nechtě ublížili,

když jsme "šlápli do lejna". Z každého "gejtu" měli ostatní členové redakce (kromě autora) nelíbenou škodolibou radost a neustále mu celou věc předhazovali, příp. mu založili zvláštní složku na ohlasy. Nejvíce plnou ji měl Tomáš Novák v "gejtu", který následoval v čísle 22 (19.12.). V redakci jsme mu říkali "Hrachovcová-gate".

Slo o to, že Tomáš přetiskl článek jistého P. Hanáka, který se dost "problematicky" vyjadřoval k jisté paní Hrachovcové.

Ohlas, který následoval, málem způsobil, že Tomáš odešel z redakce. Přemluvil jsem ho k další spolupráci jen s největším vypětím. Do redakce docházely podpisové archy nesouhlasících občanů a my se ve dvou (!) číslech k věci vraceli a omlouvali se.

Ovšem za dva dny na to propukla další aféra, na níž jsem měl zásluhu sám. Byl to "Wiener rathaus-gate" v čísle 23. V rubrice Aktuální jsem oznámil rozhodnutí stávkového výboru, sejít se 3.1.90 na hale UP a z vlastní iniciativy jsem tam připsal, že v případě převratu se sejdem ve Vídni u radnice, a náš list že bude v tom případě vycházet pod názvem "Der Oberpress". Vřava vypukla asi hodinu poté, co jsme číslo přivezli z tiskárny a nějaké balíky hodili na KC OF. Následovaly zuřivé telefonáty jednoho tehdejšího aktivisty OF. Žádal, aby celý náklad (10.000 ks) šel do stoupy. Argumentoval tím, že poznámka o převratu vyvolá ve městě a okolí paniku a že lidé začnou davově prchat do karkouska. Zkratka, zatímco my jsme měli z celé situace čím dál větší legraci, aktivista jen těžce zaháněl infarkt myokardu. Položil jsem telefon a pobavil novými zprávami redakci. Asi za 20 minut se rozlétl dveře. V nich stál aktivista a s ním jakési úderné komando OF. Byli rozhodnutí zabavit Přetlaky i násilím. Výsledkem našeho následujícího jednání byl kompromis. Skupina deseti studentů musela pak až do rána označit výtisk po výtisku inkriminovaný odstavec poznámkou "HUMOR".

Posledním "gejtem", který jsme v době stávky ještě zažili, byl "KRYSY-gate". Otiskli jsme rozsáhlý anonym, jakých nám v těch dnech chodily desítky. Autorka se v něm vyjadřovala o Václavu Havlovi v duchu kojzarovského Rudého práva. Spravedlivý hněv lidu pak pochopitelně (ač neprávem) dopadl na naše hlavy. "Poválečná doba" přinesla řadu změn v časopise. Stali jsme se týdeníkem a přestali jsme být zdarma. Také jsme se finančně oddělili od stávkového výboru (později SSU, ještě později SUS) a stali jsme se nezávislymi. Chvíli byl relativně klid, ovšem bylo to ticho před bouří.

Ta vypukla číslem 40 a článkem Tomáše Pinose "Fórista". Fórista-gate byl na světě.

Myšlela naplno na povrch jistá nervozita KC OF z našich satirických šlehů v minulých číslech. Zvláště happening Únor bílý - ÚV šílí se v tom významně. Pavel Črha po dlouhém přemlouvání dotlačil představitele OF pana Čermáka k tomu, aby na happeningu promluvil. Ostatní aktivisté KC OF poukazovali na to, že se to moc nehodí. A přesně v tomhle stylu jsme vystoupení pana Čermáka "napálili" my. KC OF pojal podezření, že celá akce byla podivně synchronizována. Po článku "Fórista" nás už neváhalo zahrnout mezi nepřátele OF, což se samozřejmě nezakládalo na pravdě.

Dalším hřebíkem do této tradice byl nápad Michala Kryla, uveřejnit v čísle Přetlak - BIZAR (č.42) anonymy, které nám přišly po únorovém happeningu. Výsledek byl podobný, jako v případě Krysy-gate a my jsme definitivně přestali s tisknutím anonymů, byť jsme je uveřejňovali s úsměvným záměrem: "Hleďte, co jsou schopní lidi napsat."

Přišel květen a s ním volební kampaň. Pro naši redakci to znamenalo

lo další aféry. První z nich byl můj STRÁŽ KYDU-gate, což mělo být veselě čtení k Majálesu, obsahující témata článků a la bývalý režim, dovedených ad absurdum. První chybou bylo, že tento plátek nevyšel na Majáles, ale až druhý den. Z rozporuplných ohlasů, hromadících se "v mé složce", jsem seznal, že ne každý STRÁŽ KYDU "vzal".

Abychom se "polepšili", hned v následujícím čísle Přetlaku vyšel článek Michala Kryla "Jó třešně zrály". Ačkoliv vylíčil své zážitky

velmi sugestivně, nevyhnul se určitým osobním útokům. Ohlasy na sebe nenechaly čekat. Ale byla volební kampaň, národ zíral, kdože ještě je "estébák" a tak TŘEŠNĚ-gate, stejně jako majálesový předchůdce, utíchl v rozbouranějších vlnách. Že k naší tiché radosti je nasnadě.....

Když se tak ohlédnou zpátky k začátkům Přetlaku, mám pocit, jako by náš časopis skandály přímo přitahoval. Za naši krátkou historii jsem jich napočítal devět. Zajímavé je, že nejvíce se na nich podíleli právě oba šéfredaktoři, tedy Michal Kryl a já. Rozpoutali-li i tento článek nějaký PŘETLAK-gate, pak se stane vítězem této gate-socialistické soutěže.

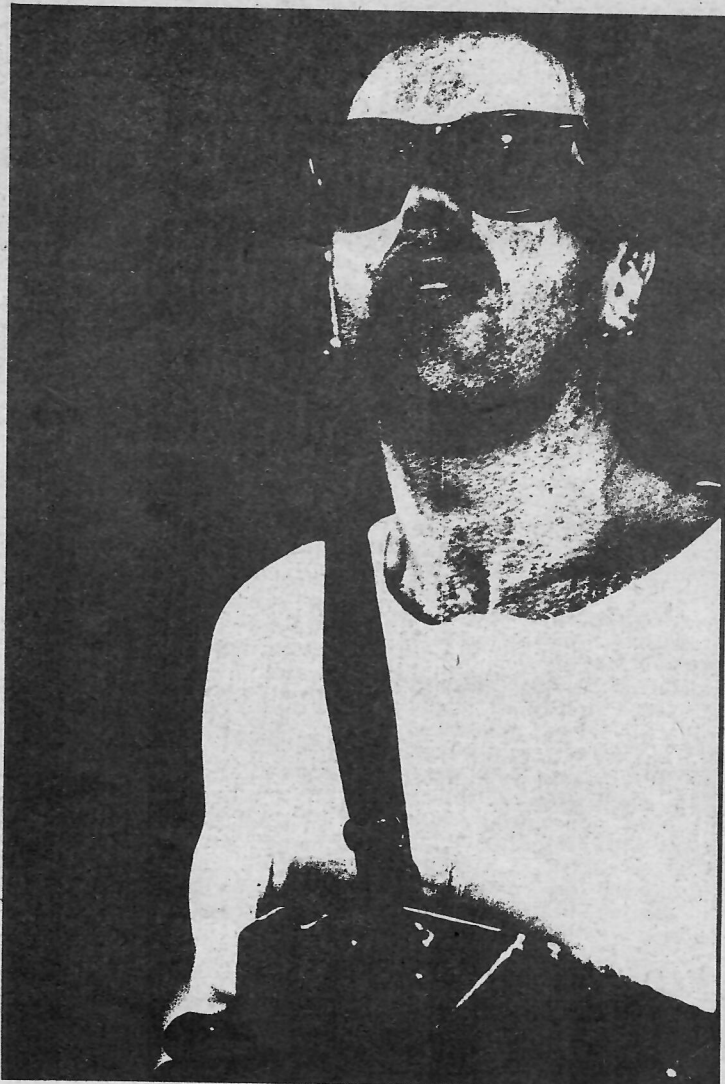
Milan Hanuš

A N D Y

white

&

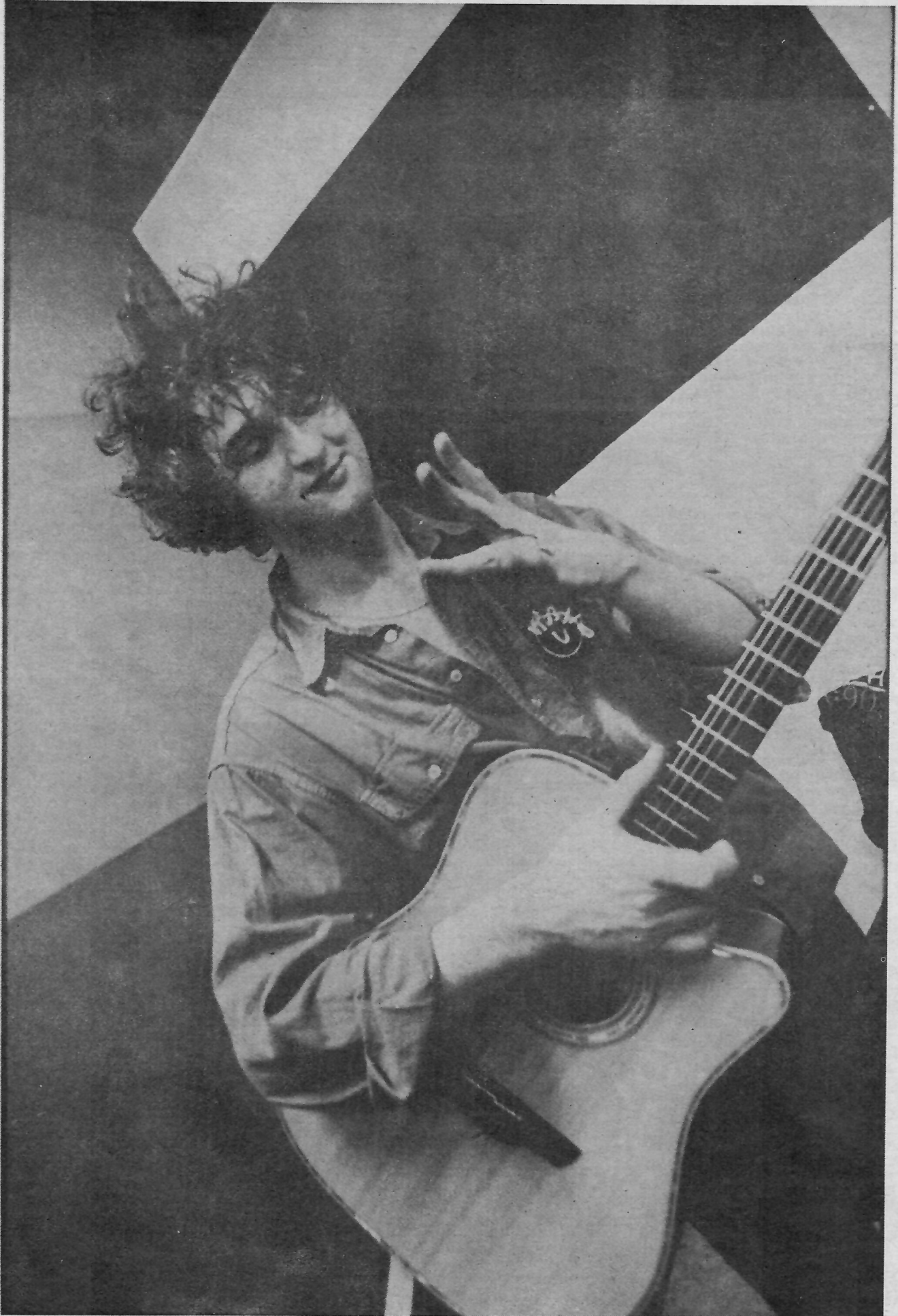
THE OYSTER BAND



Čtvrtek 21. června
1902



TTT



2 PÍSAŘE NA REDAKTORA

Začalo to vlastně náhodou. Uragán listopadových událostí strhl svou silou a uvrhl i mne do svého zajetí. Natáhl dny na nezměřitelné množství hodin a naplnil je ohromující změti činností. Takže jsem i já měl možnost stát se přes den řečníkem na shromážděních, lepším plakátů, kolportérem tiskovin ajednoho listopadového rána (nebo byla ještě noc....?) jsem znaven složil své kosti v místnosti č. 7 Stávkového výboru. Tato prostora se totiž stala na dva měsíce útlukem zubožených revolucionářů, neboť zde fungoval stávkový bufet, jídelna, restaurace či cokoli jiného v občerstvovacím slova smyslu. Stáhnul jsem si do této oázy klidu a pohody po několika úporných hodinách strávených přepisováním stávkových tiskovin a letáků na psacím stroji. Mé milování se s ranní kávou však přerušil příchod známého (chystajícího se zcela pravděpodobně ke stejné bohulibé činnosti), jenž byl navíc zajímavým tím, že pracoval jakožto redaktor nedávno vzniknuvšího časopisu PŘETLAK. Zapředl jsem s ním tedy rozhovor týkající se onoho plátku a už to bylo. Lítá nestvůra roztáhla blány, zablikala očima, vypustila z nozder nějakou tu páru, uchopila do svých spárů nic netušícího revoltu a odnesla jej neznámo kam. Tedy pardon - do bojové redakce PŘETLAKU. A byl jsem písárem. Od té chvíle se můj, již tak neuvěřitelně využitý pracovní den rozšířil na vražedných dvacet hodin, ty zbylé čtyři hodiny jsem přes všechno vypětí věnoval přece jen raději spánku. Dostal jsem se do již poměrně zavedeného kolektivu "žurnalistů", díky němuž jsem začal nasávat své první zkušenosti na poli novinářiny. Moje činnost spočívala v tom, že jsem úderem osmé až desáté hodiny večerní usedal k psacímu stroji a transformoval haldy hrubopisů svých kolegů - pánů redaktorů - do podoby úhledně bělostných stránek. Ty pak procházely rukama designerů - tzn. redakčních grafiků, kteří PŘETLAKU dodávali onen potřebný šmrnc. Tedy co se vzhledu týče.

Jediným zadostiučiněním za úporné hodiny dřiny byl pak pro mne kýžený výsledek našeho snažení - nové číslo časopisu. Nedokázal jsem si upřít onen blažený pocit, kterým mě naplnovaly básnické davy čtenářů, čekajících každý den slastný okamžik, kdy k branám Stávkového výboru přirazil automobil obřížený tisíci výtisky. Tento pocit, který by nám mohly závidět leckteré renomované tiskoviny, vyvážil zcela jednoznačně veškeré utrpení.

Nicméně - každodenní písářský dril byl pro mě den po dni čím dál tím méně snesitelný, role ventiláto-

ra všech redakčních pútek - od zhrzených redaktorských ambicí až po překleповé žaly, mne činily nespokojeným. Začal jsem vzhlížet výš. Osudným momentem přelomu pak pro mě byl den, kdy jsem dosáhl svého prvního REDAKTORSKÉHO úspěchu v podobě porážky redaktora natolik renomovaného, jakým byl Tomáš Novák. Zdrojem mého vítězství byl nedlouhý úvodník Přetlaku č. 20, týkající se výročí jednoho měsíce od počátku studentské stávk.

V ten den jsem tedy postoupil o stupeň výš a začal se seznamovat se skutečnou novinářinou. Díky ní jsem mohl nedlouho poté sledovat televizní přenos volby našeho prezidenta - Václava Havla - spolu s Jiřím Suchým a ostatními herci divadla Semafor v klubové místnosti této scény, ve stejné den zpovídat z jejich zážitků herce - Věru Galatíkovou, Nadu Konvalinkovou, Josefa Kemra, ... atd. Díky ní jsem mohl nahlédnout do znovu obnovených univerzitních struktur v čele s novým rektorem - panem Jařábem a především - do sfér politických. A právě ty se staly pro mnohé z nás kamenem úrazu. Brzy jsme totiž zjistili, zač je toho loket nést svou kůži na trh na poli politickém. Naše názory transformované do opodoby zamýšlení, reportáží a fejetonů se staly terčem kritiky ze všech stran. Jsme časopisem nezávislým, takže našich výpadů nebyla ušetřena žádná z těchto stran. Prostřednictvím řady konfliktů jsme tedy měli jedinečnou možnost brousit své novinářské ostruhy a nepřímou tak žkvalitňovat úroveň našeho časopisu. Bohužel (nebo vlastně bohudík) se velice záhy na pultech prodejen PNS objevila záplava nejrozdělnějších tiskovin, které začaly mezi sebou vytvářet všestrannou konkurenci. Což se stalo v podstatě pohromou pro takové studentské časopisy, jakým byl náš Přetlak: okruh našich čtenářů se tedy zcela logicky začal závratnou rychlostí zužovat a Přetlak se z oblasti revoluční euforie dostal do oblasti existenčních problémů.

Budiž. Přesto jsem přesvědčen, že způsobem uspokojujícím splnil svou nezastupitelnou funkci a má právo na místo v historii olomouckých studentských časopisů. Sám za sebe mohu říci, že mě novinářina doslova uhranula a vtáhla do svého kvapného kolotoče. Nepovažují tedy etapu našeho univerzitního časopisu za uzavřenou, spíše bych ji přisoudil roli veledůležitého impulsu pro existenci časopisu nového, kvalitního, čerpacího z půlroční existence Přetlaku. Doufám tedy, že se příští studijní rok stane počátkem nové tradice univerzitního zpravodaje. Nejdůležitějším předpokladem pro jeho úspěšné fungování by však měl být jiný přístup k jeho tvorbě. Znamená to především poněkud masovější zapojení studentů do této práce. Jsem přesvědčen, že mezi studenty je řada ještě kvalitnějších žurnalistů, než byli ti, kdo tvořili Přetlak. Vyzývám je tedy tímto, aby zahodili svůj ostych či odpor

k redaktorské práci ve studentském plátku a konečně i oni přišli se svou kůží na trh. Já osobně bych chtěl být jedním z nich.

Tomáš Piňos



STŘEZISLAVA OBMÝSLÍ PŘILOŽIT SV. VOJTĚCHA DO KAMEN, ABY SE CHUDINA OHŘÁLA

(Z dějů minulých)

...zatímco pohanští Češi blýskali zpocenou pleší na rujném kvasu či pitce, trávíce volný čas plytce - opřena zdatnými nadry o šeré kostelní kvádry, maticka Vojtěcha Střezislava hold vzdávala knězi, jenž jí byl vždycky tou radou, vnady že vlastně jsou vadou.

Mořila tělo své posty, prádlo i šat měla prostý, úplně jak prostá kněžna, což není věc běžná. Dávala almužny hojně, pomohla bezmála každému, aby se ohřáli chudí, běhala s nadmutou hrudí po hvozďe, roklině, skále, polese - nu a tak dále, neb měla za vrchol štěstí přinášet chudině klestí, ba jednou hodlala klásti do kamen Vojtěcha v chrastí. Tu jí však pravilo nebe: "Třebaže chudinu zebe, nemož už klestím svá plecka a nedělej topivo z děcka. Vojtěcha zapichnou podle při jedné pohanské modle."

Tím už měl Vojtěch svou dráhu určenou na samém prahu. Učil se u mnicha Radly. Když třeba semotam kradli hostie mlsní hoši a hřešili s pokouhou hroší uprostřed třesků a plesků Vojtěch se snažil by v Česku měl jednou posudek kladný co mučedník pilný a řádný, neb ty tu mají vždy rádi kmety i ouborci mladí...

(Podle veršované legendy utrpení sv. Vojtěcha neprávem připisované Kosmovi)

Věnováno
Křesťanské
Mládeži



ZPŮSOBILY. :

FINANČNÍ ČÁHRÝ -
 ING. EKONOMKA BOKIJE PANTĚLEJEVA,
 DOKTORA OBOJÍHO VEKSLU
 MARTINA KREJČÍHO, OBCHODNÍHO PŘÍRŮČÍHO
HBITĚ PRSTY - LEONNY MRÁZOVĚ, TÁRKY MAIHOVĚ, PROMOVANÝCH.
 RODINA ŠTENCLA, JIŘÍHO ĎURČE (2*), HONZY MIKÝPISARĚK

ZLATĚ RUCĚ - TOMÁŠE NOVÁKA, TOMÁŠE PIŇOSE
 MILANA HANUŠE, TITULOVANÝCH
OSTRÁ PERA - GRAFOMANŮ
HLAVA KOLEM - MIHALA KRYLA, KOOPTOVANĚHO
 SAMOVLADE

A SPECIAL THANKS :
 MORAVÍKÝM TISKÁŘÍKÝM ZÁVODŮM
 (JMENOVITĚ A ZEJMĚNA P. TURKOVI -
 ODD. ODBYTU)
 POŠADIE PRODEJNÝ TABÁK, HOR. NÁMĚSTÍ
 ANIITĚ Z SUS, NAŠÍ POŠTOVNÍ
 SEKRE TÁŘI

© DUKA JIN



FOTO T. ZITLOUKA / © ANDY WHITE

PRETLAK



PRETLAK

ČASOPIS STUDENTŮ UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUČI
MÍROVSKÉHO 14, TEL. 20 34 61, 775 05 71